

بررسی تنوع سیتوژنتیکی در چهار ژنوتیپ پیاز بومی ایران در شرایط شور و غیر شور

اسداله عبادیان شروانی^۱، حسین زینلی^۲، آزاده صدر ارحامی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه پیام نور اصفهان

آدرس: اصفهان-فلورجان-شروان-کروچ-کوچه ولی عصر ۱ پ ۲۱ همراه ۰۹۱۳۷۳۶۶۳۵۴ asadebad@gmail.com

۲- استادیار و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

آدرس: اصفهان- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان hoszeinali@yahoo.com

۳- استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور اصفهان

آدرس: اصفهان خیابان ایت الله اشرفی اصفهانی دانشگاه پیام نور اصفهان aza_sadr@yahoo.com

چکیده

پیاز از جمله محصولات زراعی-باغی مهمی است که در بیش از ۱۰۰ کشور جهان کشت می‌شود. و راندمان بالایی در تولید در واحد سطح زمین دارد. شوری و مقابله با آن از مشکلاتی است که بشر سالها با آن دست به گریبان بوده است. اهمیت این مسأله در اواخر نیمه اول قرن بیستم به طور جدی آشکار شد، بنابراین لزوم دستیابی به گیاهان با عملکرد بالا و مقاوم به شرایط تنش با استفاده از روش جهش از جمله ضروریات کارهای اصلاحی گردید. این مطالعه جهت بررسی تنوع سیتوژنتیکی چهار ژنوتیپ از پیازهای بومی ایران در محیط شور با شوری 8ds/m و محیط غیرشور با شوری صفر با استفاده از روش استوآهن‌هماتوکسیلین طراحی گردید. پس از تهیه صفحه متافازی از جمعیتها، صفات کاربوتیپی شامل طول کل کروموزوم، شاخص‌های عدم تقارن درون و بین کروموزومی، درصد شکل کلی کاربوتیپ، شاخص عدم تقارن و فرمول کاربوتیپی اندازه‌گیری گردید. نتایج تجزیه واریانس صفات نشان داد که اثر ژنوتیپ و اثر متقابل شوری و ژنوتیپ در سطح آماری یک درصد و اثر شوری به تنهایی در سطح ۱ و ۵ درصد معنی دار بوده که این موضوع بیانگر تفاوت میان سطوح مختلف شوری، و تفاوت میان ژنوتیپ‌ها برای اکثر صفات است. نتایج نشان داد که جمعیت‌های مورد مطالعه دیپلوئید، با تعداد کروموزوم پایه $x=8$ بود. همه ژنوتیپ‌ها به غیر از قم شور و درچه غیرشور در کلاس دوم تقارن استینیز قرار گرفتند و محیط شور باعث تغییر در تقارن کاربوتیپ‌ها گردیده است. تجزیه خوشه‌ای بر اساس صفات مورد مطالعه جمعیتها را در ۴ دسته مجز اقرار داد.

کلمات کلیدی: پیاز، سیتوژنتیک، کاربوتیپ، شوری

مقدمه

سیتوژنتیک یکی از قدیمی‌ترین و بزرگترین شاخه‌های علم ژنتیک می‌اشد. به طور کلی سیتوژنتیک عبارت از مطالعه کروموزوم‌ها در طی تقسیم‌های میتوزی و میوزی و نحوه انتقال آن در سطح سلول است (۱۴). تغییر در ساختار و اندازه کروموزوم‌ها، صفات فنوتیپی متفاوتی را بروز می‌دهد. اختلاف در اندازه کروموزوم‌ها، نشان دهنده اختلاف موجود در انواع محصولات ژنی یا پروتئینی آنها است و اختلاف در تعداد کروموزوم‌ها، معرف اختلاف‌های موجود در آرایش ژن یا مضاعف شدن ژن و یا هر دو می باشد. هم چنین بسیاری از اختلاف‌های موفولوژیکی و فیزیولوژیکی بیانگر تفاوت در محصولات عمل ژن است که با اثرهای محیطی تغییر می‌یابد (5). به کمک اطلاعات

کروموزومی، امکان مقایسه گونه‌ها و جمعیت‌های آن‌ها فراهم گردید. جمعیت‌های متعلق به یک گونه، هر یک سازش ژنومی خاص خود را با محیطی که در آن می‌رویند، نشان می‌دهند. با افزایش اختلاف‌های سازشی، ممکن است وارپته‌های جدید و حتی گونه‌های جدید در جوامع گیاهی بوجود آیند. در تعیین روابط خویشاوندی بین گونه‌های یک جنس، تنها تعداد کروموزوم کافی نیست، بلکه باید صفاتی از قبیل اندازه، مورفولوژی، تنوع در رنگ پذیری، محل سانترومر و رفتار کروموزومی نیز مشخص باشد (17). اطلاعات کروموزومی و اطلاعات کاربوتیپی در بررسی جمعیت‌های مختلف بسیار دارای اهمیت می‌باشد. بطور کلی تحقیقات سیتوتاکسونومی، علاوه بر مشخص کردن ارتباط و قرابت بین گونه‌ها، می‌تواند اطلاعات با ارزشی در مورد خزانه ژنی موجود در کشور به منظور بهره‌گیری در بانک ژن فراهم آورد. لذا انجام مطالعات سیتوژنتیکی در گونه‌های گیاهی و همچنین جمعیت‌های متعلق به آنها، خصوصاً گیاهان وحشی و بومی بدلیل فراهم نمودن اطلاعات کمی روی تاریخچه تکاملی گیاه، تعیین قرابت‌های بین گونه‌های تعیین مشخصات کاربوتیپی و غیره از اهمیت فوق العاده‌ای برخوردار است (4). پیاز خوراکی بانام علمی آلیوم سه‌پا (*Allium cepa* L) از خانواده آلیاسه (*Alliaceae*) گیاهی دیپلوئید با ۱۶ کروموزوم، یکی از قدیمی‌ترین سبزیجات مورد کشت است. پیاز گیاهی دوساله است که توسط بذر، پیاز و یا پیازهای کوچک هوایی قابل تکثیر است در این گیاه در سال اول اندام‌های رویشی به وجود آمده و در سال دوم اندام‌های زایشی ایجاد می‌شوند که تولید تخم می‌کنند. تولیدات کشاورزی بیش از هر چیز به وسیله تنش‌های محیطی از جمله شوری تهدید می‌شود و یافتن نواحی بدون تنش که گیاهان زراعی بتوانند به پتانسیل عملکرد خود دست یابند بسیار مشکل است. در سالیان گذشته، روش اصلی مواجه با تنش‌های محیطی، تغییر شرایط به وسیله آبیاری، خاک ورزی، مصرف کودها و غیره بوده است. ولی محدودیت‌های اقتصادی و محیطی باعث شد تا اصلاح گران به روش‌های بهبود ژنتیکی مقاومت در برابر تنش‌های محیطی روی آورند. شوری با اثر بر میزان جذب سایر یونها، اثر بر فتوسنتز و رشد، اثر بر تغییرات ریختی و تشریحی و اثر بر پروتئین‌ها و لیپیدها در فعالیت گیاه اختلال ایجاد کرده و به محصولات زراعی خسارت وارد می‌کند. تنش شوری از تنش‌های غیر زنده مهم بوده که اثرات زیانباری بر عملکرد گیاه و کیفیت محصول دارد (۲). در شیوه‌های متداول اصلاحی، برای ایجاد تنوع ژنتیکی از دورگ‌گیری بین وارپته‌ها و یا گونه‌های دارای صفات زراعی متفاوت استفاده می‌شود و در نسل‌های تفکیک صفات مطلوب گزینش می‌شوند و در واقع نوترکیبی بین ژنها اساس روش‌های سنتی اصلاح نباتات است ولی علاوه بر نوترکیبی بین ژنها، ایجاد تنوع ژنتیکی از طریق تغییر در تعداد و یا بخش‌هایی از کروموزوم نیز امکان پذیر است. لذا این مطالعه به منظور بررسی تاثیر محیط شور بر تنوع کاربوتیپی و فرمول کروموزومی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در مقایسه با نمونه شاهد طراحی و اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

این مطالعه به منظور بررسی صفات سیتوژنتیکی چهار ژنوتیپ از پیازهای بومی ایران شامل سفید کاشان، سفید قم، درچه اصفهان و قرمز هرسین در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان به اجرا در آمد. بذور جمعیت‌ها از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان تهیه شدند. بذرها، به ترتیب با استفاده از قارچ کش بنومیل با غلظت ۲ در ۱۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه ضدعفونی شدند پس از آن بذرها را با آب استریل شستشو داده، و در پتری دیش حاوی کاغذ صافی واتمن شماره ۱ در یک محیط شور با سطح شوری 8ds/m و یک محیط غیر شور با سطح شوری صفر مورد کشت قرار داده و در ژرمیناتور در دمای ۲۲ درجه و فتوپریود ۱۶ ساعته با شدت نور

۴۵ میکرومول بر متر مربع برثانیه قرار گرفتند. به منظور تهیه کاربوتیپ از مریستم انتهایی ریشه استفاده شد. برای تهیه سلولهای مناسب در مرحله تقسیم میتوزی، ریشه چه‌ها در محلول پیش تیمار آلفا بروموناتالین ۱٪ به مدت ۴ ساعت در دمای ۴ درجه سانتیگراد، محلول تثبیت لویتسکی به مدت ۲۰ ساعت در دمای ۴ درجه سانتیگراد، هیدرولیز توسط سود یک نرمال در دمای ۶۰ درجه به مدت ۱۰ دقیقه و رنگ آمیزی با استفاده از استو آهن همتوکسین به مدت ۲ ساعت در دمای محیط آزمایشگاه انجام گردید. نمونه‌ها توسط میکروسکوپ بررسی و از سلول‌های واقع در مرحله متافاز که کروموزوم‌های آن خوب پخش شده و رنگ‌آمیزی شده و قابل اندازه‌گیری بودند عکسبرداری شد. ان‌گاه تعداد آنها در سلول‌های مختلف از هر جمعیت شمارش شد لازم به ذکر است که از بین کلیه سلول‌های عکسبرداری شده، حداقل ۳ سلول مناسب از هر جمعیت انتخاب و به عنوان تکرارهای این تحقیق بررسی شد. پس از شمارش تعداد کروموزوم‌های هر جمعیت، خصوصیات کاربوتیپی و پارامترهای کاربولوژیکی از جمله طول بازوی کوچک، طول بازوی بزرگ، طول کل کروموزوم به میکرون، توسط نرم افزار میکرومیژر و نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه و شاخص سانترومیری با استفاده از نسبت بازوی کوتاه به مجموع طول بازوها محاسبه شد سپس میانگین طول بازوهای بلند و کوتاه هر کروموزوم در هر جمعیت محاسبه و با استفاده از نرم‌افزار Excel ایدیوگرام کلیه جمعیت‌های مورد مطالعه بر اساس طول بازوی کوتاه و بلند رسم گردید. ترتیب قرار گرفتن کروموزوم‌ها در ایدیوگرام از چپ به راست و از بزرگترین به کوچکترین کروموزوم در نظر گرفته شد. سپس به منظور بررسی و تشخیص تفاوت بین جمعیت‌ها از نظر صفات کروموزومی فوق، از تجزیه واریانس و مقایسات میانگین (نرم افزار Spss) استفاده شد. برای بررسی تقارن کاربوتیپی نیز از شاخص‌های زیر استفاده شد:

۱- طول نسبی کوتاهترین کروموزوم: هرچه مقدار این پارامتر بیشتر شود نشان دهنده تفاوت کمتر بین اندازه کروموزوم‌ها و تقارن بیشتر کاربوتیپ است.

$$q = \text{طول کوتاه ترین کروموزوم کاربوتیپ} \quad p = \text{طول بلندترین کروموزوم کاربوتیپ} \quad \%S = q/p * 100$$

۲- روش دیگر برای مقایسه تقارن کاربوتیپی توسط رومرو زارکو، ۱۹۸۶ ارائه شده است و در آن نامتقارن بودن کاربوتیپ از لحاظ ارتباط بین بازوهای کروموزومی از رابطه زیر بدست می آید:

$$A_1 = 1 - \frac{\sum_{i=1}^n \frac{S_i}{L_i}}{n}$$

A_1 شاخص نامتقارن درون کروموزومی است که بین ۰ و ۱ متغیر می‌باشد. همچنین در این فرمول n تعداد جفت کروموزوم‌های همولوگ، S_i طول متوسط بازوهای کوچک در هر جفت کروموزومی همولوگ و L_i طول متوسط بازوهای بزرگ در هر جفت کروموزومی همولوگ است. طبق این رابطه مقدار A_1 در مورد کروموزوم‌های متاسانتريك کمتر است به طوري‌که اگر تمام کروموزوم‌های يك گونه متاسانتريك باشند مقدار A_1 برابر صفر خواهد بود و در این حالت گونه بالاترین درجه تقارن کاربوتیپی را خواهد داشت.

$$A_2 = SD/X \quad A_2 = \frac{SD}{\bar{X}}$$

در این رابطه A_2 شاخص نامتقارن بودن بین کروموزومی، \bar{X} میانگین طول کروموزومها و SD انحراف استاندارد طول کروموزومها برای هر گونه است. هر چه میزان A_2 بیشتر باشد اختلاف بین اندازه طول کروموزومها بیشتر بوده، کاربوتیپ نامتقارنتر و گونه تکامل یافته تر است.

شکل کلی کاربوتیپ یا درصد کل فرم: جهت مقایسه و بررسی تقارن کاربوتیپ ها، تعیین ارتباط کاربوتیپی بین گونه ها و جنس ها و به عنوان شاخص دسته بندی کاربوتیپ استفاده شده است (پازکو، ۲۰۰۶) این نسبت همبستگی مثبتی با تقارن کاربوتیپ دارد و از نسبت مجموع طول بازوهای کوتاه به مجموع طول کل کروموزوم ها بدست می آید. هرچه میزان %TF به عدد ۵۰ نزدیکتر باشد، نشان دهنده حضور بیش تر کروموزوم های متاسنتریک نسبت به سایر حالت های کروموزومی می باشد. چنانچه به عدد صفر نزدیک تر شود، نشان دهنده حضور بیش تر کروموزوم های آکروسانتریک و تلوسانتریک می باشد و نشان دهنده نامتقارن بودن کاربوتیپ است

$$\%TF = \frac{\sum S}{\sum TL} \times 100$$

اختلاف دامنه طول نسبی: به عنوان شاخصی برای وضعیت تقارن کاربوتیپ به کار می رود. کم بودن آن نشان دهنده تفاوت کم تر در بین طول کروموزوم ها و متقارن تر بودن کاربوتیپ است.

$$\%DRL = RL_{max} - RL_{min}$$

دسته بندی کروموزوم های هر کاربوتیپ بر اساس روش لوان و همکاران (۱۹۶۴) انجام شد. همچنین مقایسه تقارن کاربوتیپ بر اساس روش استینز (۱۹۷۱) انجام شد. برای گروه بندی و مقایسه تفاوت های کاربوتیپی جمعیتها از تجزیه خوشه ای به روش سلسله مراتبی و طبقه بندی Ward,S استفاده شد و دندروگرام مربوطه نیز جهت دسته بندی کاربوتیپها رسم گردید.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) صفات نشانگر آن است که اثرات ژنوتیپ و اثر متقابل شوری و ژنوتیپ در سطح آماری یک درصد معنی دار است و اثر شوری به تنهایی در سطح ۱ و ۵ درصد معنی دار بوده و تنها از نظر صفت درصد فرم کلی در شوری تفاوت معنی دار مشاهده نشده است این موضوع بیانگر تفاوت میان سطوح مختلف شوری، و همچنان تفاوت میان ژنوتیپها برای اکثر صفات است. مقایسه میانگین صفات برای چهار ژنوتیپ مورد مطالعه نشان داد که همه صفات باعث شدند که ژنوتیپهای مورد مطالعه در گروه های متفاوت قرار گیرند (جدول-۳). همچنین مقایسه میانگین صفات برای دو سطح شور و غیر شور نشان داد که به غیر از دو صفت نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه و درصد شکل کلی سایر صفات در دو گروه متفاوت قرار گرفتند (جدول-۴). مقایسه میانگین صفات برای اثر متقابل شوری و ژنوتیپ نیز نشان داد که کلیه صفات، جمعیت های مورد مطالعه را در گروه های متفاوت قرار دادند. همچنین نتایج بیان می دارد که ژنوتیپهای مورد مطالعه به لحاظ سطح پلیویدی، دیپلوئید با عدد پایه کروموزومی $x=8$ و دارای $2n=2x=16$ کروموزوم بوده و در جمعیتها هر ۴ تیپ کروموزوم لوان و همکاران (۱۹۶۴) مشاهده شد و کروموزومهای از نوع متاسانتریک، ساب متاسانتریک، تلوسانتریک و ساب تلوسانتریک می باشد. و ساتلیت در همه جمعیتها به جز جمعیت کاشان در محیط شور مشاهده می شود که تعداد و محل قرار گیری ساتلیت با تغییرات مواجه است. تغییرات محل ساتلیتها احتمالاً تحت تاثیر تغییرات اندازه کروموزومها و جابه جایی

ترتیب کروموزومها در ایدئوگرام جمعیت‌ها می‌باشد. همچنین تنش شوری نیز می‌تواند در این موثر باشد. همچنین در مشاهدات و بررسی‌های به عمل آمده مشاهده شد که شوری باعث کاهش در شاخص میتوزی، افزایش بی‌نظمیها در طول فرایند میتوز و کاهش مقاومت دیواره سلول گردیده است. اکثر جمعیتها در کلاس تقارن 2A (جدول-۱)، بیانگر تقارن کاریوتیپی بالا در بین جمعیتها می‌باشد که کروموزومها نسبتا متقارن هستند و سانترومر در نقطه میانی یا تقریبا میانی قرار دارد و فرمول کاریوتیپی آنها نیز نشاندهنده این مطلب نیز هست. پس می‌توان گفت که اغلب گونه‌ها در مراحل ابتدایی تکامل قرار داشته که با نتایج حاصل از فرمول کاریوتیپی نیز هماهنگ است.

مقایسه میانگین طول کل ژنوم بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در چهار گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند. طول کل ژنوم از ۱۱۷/۹۱ میکرون در ژنوتیپ درجه تا ۹۴/۶۸ میکرون در ژنوتیپ هرسین متغیر بوده است (جدول ۳-۴). مقایسه میانگین طول کل ژنوم در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در دو گروه آماری متفاوت قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری طول کل ژنوم کاهش یافته است و طول کل ژنوم از ۱۰۲/۲۴ میکرون در محیط شور تا ۱۰۸/۱۶ میکرون در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت طول کل ژنوم نشان داد که طول کل ژنوم از ۱۲۲/۲۸ میکرون در ژنوتیپ درجه در محیط غیر شور تا ۹۰/۱۴ میکرون در ژنوتیپ هرسین در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

مقایسه میانگین طول بازوی بلند بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در سه گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند. طول بازوی بلند از ۸/۹۲ میکرون در ژنوتیپ درجه تا ۷/۱۶ میکرون در ژنوتیپ هرسین متغیر بوده است (جدول ۳-۴). مقایسه میانگین طول بازوی بلند در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در دو گروه آماری متفاوت قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری طول بازوی بلند کاهش یافته است و طول بازوی بلند از ۸/۱۴ میکرون در محیط غیر شور تا ۷/۷۰ میکرون در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت طول بازوی بلند نشان داد که طول بازوی بلند از ۹/۳۴ میکرون در ژنوتیپ درجه در محیط غیر شور تا ۷/۶۹ میکرون در ژنوتیپ هرسین در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

مقایسه میانگین طول بازوی کوتاه بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در چهار گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند. طول بازوی کوتاه از ۵/۸۱ میکرون در ژنوتیپ درجه تا ۴/۶۹ میکرون در ژنوتیپ هرسین متغیر بوده است (جدول ۳-۴). مقایسه میانگین طول بازوی کوتاه در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در دو گروه آماری متفاوت قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری طول بازوی کوتاه کاهش یافته است و طول بازوی کوتاه از ۵/۳۸ میکرون در محیط غیر شور تا ۵/۰۷ میکرون در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت طول بازوی کوتاه نشان داد که طول بازوی کوتاه از ۵/۹۴ میکرون در ژنوتیپ درجه در محیط غیر شور تا ۴/۵۷ میکرون در ژنوتیپ هرسین در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

مقایسه میانگین نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که ژنوتیپ کاشان در یک گروه متفاوت از سایرین قرار گرفته است. نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه از ۱/۵۱ در ژنوتیپ کاشان تا ۱/۶۶ در ژنوتیپ قم متغیر بوده است (جدول ۳-۴). مقایسه میانگین نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در یک گروه آماری قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری نسبت

طول بازوی بلند به بازوی کوتاه تفاوت چندانی نکرده است و نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه از $1/62$ در محیط شور تا $1/60$ در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه نشان داد که نسبت طول بازوی بلند به بازوی کوتاه از $1/71$ در ژنوتیپ قم در محیط شور تا $1/46$ در ژنوتیپ کاشان در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

مقایسه میانگین درصد شکل کلی بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در سه گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند. درصد شکل کلی از $41/18$ درصد در ژنوتیپ کاشان تا $38/7$ درصد در ژنوتیپ قم متغیر بوده است (جدول ۴-۳). مقایسه میانگین درصد شکل کلیدر دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در یک گروه آماری قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری درصد شکل کلی به میزان کمی کاهش یافته است و درصد شکل کلی از $39/77$ درصد در محیط غیر شور تا $39/64$ درصد در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت شکل کلی نشان داد که درصد شکل کلی از $42/17$ درصد در ژنوتیپ کاشان در محیط غیر شور تا $38/08$ درصد در ژنوتیپ درچه در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

مقایسه میانگین طول نسبی کوتاهترین کروموزوم در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در دو گروه آماری متفاوت قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری طول نسبی کوتاهترین کروموزوم افزایش یافته است و طول نسبی کوتاهترین کروموزوم از $65/80$ درصد در محیط شور تا $59/50$ درصد در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین طول نسبی کوتاهترین کروموزوم بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در سه گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند. طول نسبی کوتاهترین کروموزوم از $34/57$ درصد در ژنوتیپ درچه تا $74/71$ درصد در ژنوتیپ کاشان متغیر بوده است (جدول ۴-۳). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت طول نسبی کوتاهترین کروموزوم نشان داد که طول نسبی کوتاهترین کروموزوم از $75/09$ درصد در ژنوتیپ کاشان در محیط شور تا $50/26$ درصد در ژنوتیپ درچه در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

مقایسه میانگین ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در چهار گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند. ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی از $0/089$ در ژنوتیپ کاشان تا $0/044$ در درچه متغیر بوده است (جدول ۴-۳). مقایسه میانگین ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در دو گروه آماری متفاوت قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی افزایش یافته است و ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی از $0/072$ در محیط شور تا $0/069$ در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی نشان داد که ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی از $0/133$ در ژنوتیپ قم در محیط غیر شور تا $0/039$ در ژنوتیپ قم در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

مقایسه میانگین ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در دو گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند و تنها ژنوتیپ کاشان در یک گروه متفاوت قرار گرفته است. ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی از $0/334$ در ژنوتیپ قم تا $0/283$ در ژنوتیپ کاشان متغیر بوده است (جدول ۴-۴).

۳). مقایسه میانگین ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در دو گروه آماری متفاوت قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی افزایش یافته است و ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی از ۰/۰۹۰ در محیط غیر شور تا ۰/۰۹۲ در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی نشان داد که ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی از ۰/۳۶۱ در ژنوتیپ قم در محیط شور تا ۰/۲۵۴ در ژنوتیپ کاشان در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵). مقایسه میانگین ضریب عدم تقارن کروموزومی بین چهار ژنوتیپ بیانگر آن است که چهار ژنوتیپ در چهار گروه متفاوت آماری قرار گرفته‌اند. ضریب عدم تقارن کروموزومی از ۱/۰۲۲ در ژنوتیپ کاشان تا ۰/۳۲۵ در ژنوتیپ هرسین متغیر بوده است (جدول ۴-۳). مقایسه میانگین ضریب عدم تقارن کروموزومی در دو سطح شور و غیر شور بیانگر آن است که دو سطح مورد نظر در دو گروه آماری متفاوت قرار گرفته‌اند و با اعمال شوری ضریب عدم تقارن کروموزومی افزایش یافته است. ضریب عدم تقارن کروموزومی از ۰/۵۶ در محیط غیر شور تا ۰/۶۷ در محیط شور متغیر بوده است (جدول ۴-۴). مقایسه میانگین اثر متقابل ژنوتیپ و دو سطح شور و غیر شور برای صفت ضریب عدم تقارن کروموزومی نشان داد که ضریب عدم تقارن کروموزومی از ۱/۴۱۶ در ژنوتیپ کاشان در محیط شور تا ۰/۳۲۲ در ژنوتیپ درجه در محیط غیر شور متغیر بوده است (جدول ۴-۵).

بحث

ژنوم افراد حاوی اطلاعات ژنتیکی است و نتیجه بیان ژن‌ها بروز صفات فنوتیپی می‌باشد. ژنتیک صفات را به دو دسته کمی و کیفی تقسیم می‌نماید. صفات کمی توسط یک یا چند ژن اصلی و هم چنین ژن‌هایی با اثر کم کنترل می‌شوند که به این ژن‌ها، ژن تغییردهنده گفته می‌شود، لذا این تغییر در ساختار و اندازه کروموزوم‌ها، صفات فنوتیپی متفاوتی را بروز می‌دهد. اختلاف در اندازه کروموزوم‌ها، نشان دهنده اختلاف موجود در انواع محصولات ژنی یا پروتئینی آن‌ها است و اختلاف در تعداد کروموزوم‌ها، معرف اختلاف‌های موجود در آرایش ژن یا مضاعف شدن ژن و یا هر دو می‌باشد. هم چنین بسیاری از اختلاف‌های موفولوژیکی و فیزیولوژیکی بیانگر تفاوت در محصولات عمل ژن است که با اثرهای محیطی تغییر می‌یابد (لیونگ و سیدا، ۲۰۰۷). از جمله خصوصیات مورفولوژیکی کروموزوم‌ها که در بررسی‌های کاربوتیپی در مرحله متافاز میتوز مورد بررسی قرار می‌گیرد، می‌توان به تفاوت در اندازه‌ی مطلق کروموزوم‌ها، تفاوت در موقعیت سانترومرها، تفاوت در عدد پایه‌ی کروموزومی، تفاوت در تعداد و موقعیت ماهواره‌ها اشاره نمود (استک، ۲۰۰۰). نتایج تجزیه واریانس (جدول ۴-۲) کلیه صفات نشانگر آن است که اثرات شوری، ژنوتیپ و اثر متقابل شوری و ژنوتیپ در اکثر صفات در سطح آماری یک درصد معنی دار است این موضوع بیانگر تفاوت میان سطوح مختلف شوری، و همچنین تفاوت میان ژنوتیپ‌هاست. و همچنین نتایج بیان می‌دارد که ژنوتیپ‌های مورد مطالعه به لحاظ سطح پلویدی، دیپلوئید با عدد پایه کروموزومی $x=8$ و دارای $2n=2x=16$ کروموزوم بوده که این نتایج با گزارشات لوان (۱۹۸۳)، دهداری و همکاران (۱۳۸۶)، رفیعی و همکاران (۱۳۸۸) و عرب و کاشی (۱۳۶۸) مطابقت دارد. کروموزوم‌های ژنوتیپ‌ها از نوع متاسانتریک، ساب متاسانتریک و ساب تلو سانتریک می‌باشد و یک عدد از کروموزوم‌ها در هر چهار ژنوتیپ در نمونه فاقد مربوط به محیط غیر شور دارای ساتلیت است و بعد از اعمال شرایط شور تغییری در این فرمول ایجاد نشده و تنها تغییرات در طول ژنوم و طول کروموزوم‌ها ایجاد شده است. تنها ساتلیت در ژنوتیپ کاشان در محیط شور مشاهده نشده است. و به نظر می‌رسد که

محیط شور باعث کاهش طول ژنوم گردیده است. همچنین افزایش در ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی، ضرایب نامتقارن بودن درون کروموزومی و ضریب عدم تقارن کروموزومی بیانگر این مطلب است که شوری با تغییر در تقارن کاریوتیپ ژنوتیپ‌های مورد مطالعه باعث نامتقارن‌تر شدن کاریوتیپ‌ها شده و به نوعی جمعیت‌ها را به سمت تکامل بیشتر هدایت کرده است. در بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه ژنوتیپ درجه دارای بیشترین طول ژنوم می‌باشد و بر اساس صفت ضرایب نامتقارن بودن بین کروموزومی و ضریب عدم تقارن کروموزومی ژنوتیپ درجه دارای تقارن کمتری نسبت به سایرین است. البته اینک و همکاران (۲۰۱۳)، نیز به بررسی اثرات ژنوتوکسیک و سیتوتوکسیک مونسدیم‌گلوتامات که به عنوان یک ماده طعم‌دهنده در غذاها استفاده می‌شود بر روی پیاز پرداختند، که از این ماده در غلظت‌های (۷-۵-۳-۱) گرم در لیتر استفاده کردند. که خصوصیات ماکروسکوپی (مورفولوژی و رنگ ریشه) و خصوصیات میکروسکوپی (شاخص میتوزی و ناهنجاری‌های کروموزومی) مورد بررسی قرار گرفت، و بیان داشتند که همه غلظت‌های به کار رفته مونسدیم‌گلوتامات اثر بازدارندگی بر روی ریشه داشته است و رنگ ریشه در یک محدوده بین سفید، قهوه‌ای تا سیاه متغیر بوده است. بیشترین ناهنجاری‌های کروموزومی در مرحله تلفاز بوده که در تمام غلظت‌های به کار رفته مشاهده شده است، که برخی از این ناهنجاری‌ها عبارتند از ایجاد پل و قطعه در آنافاز و تلفاز، همچنین ایجاد قطعات با انتهای چسبیده در تلفاز و یا وجود پل‌های متعدد در آنافاز است. این ماده همچنین باعث کاهش شاخص میتوزی گردیده و به طور کلی باعث افزایش ناهنجاری‌های کروموزومی نسبت به نمونه شاهد گردیده است. پانیرسلووم و پالانی (۲۰۰۷)، در پژوهشی به منظور تأثیرات سیتولوژیکی متابیسولفیت پتاسیم نگاه‌دارنده‌ی غذا بر سلول‌های نوک ریشه‌ی پیاز به این نتیجه رسیدند که نگاه‌دارنده غذا باعث کاهش تقسیم میتوزی در مقایسه با شاهد شده است و درصد شاخص میتوزی با افزایش میزان متابیسولفیت پتاسیم و زمان، کاهش یافته است. بطور کلی نتایج حاصل از این مطالعه بیانگر این مطلب است که شوری باعث تغییر در تقارن کاریوتیپ‌ها شده و با افزایش اختلال در فرایند تقسیمات سلولی در رشد گیاهان اختلال ایجاد می‌نماید.

جدول ۱: تعداد کروموزوم فرمول کاریوتیپی جمعیت‌های مورد مطالعه گیاه پیاز

شماره	ژنوتیپ	سطح شوری	سطح پلونییدی و تعداد کروموزوم	بندی کاریوتیپی	فرمول کاریوتیپی
۱	هرسین	۰	$2n=2x=16$	2A	$5m+sm^{sat}+2sm$
۲	هرسین	۸	$2n=2x=16$	2A	$5m+2sm+st\ sat$
۳	درجه	۰	$2n=2x=16$	2B	$6m+sm+1st^{sat}$
۴	درجه	۸	$2n=2x=16$	2A	$M+6m+st^{sat}$
۵	کاشان	۰	$2n=2x=16$	2A	$6m+m^{sat}+sm$
۶	کاشان	۸	$2n=2x=16$	2A	$M+6m+sm$
۷	قم	۰	$2n=2x=16$	2A	$5m+m^{sat}+2sm$
۸	قم	۸	$2n=2x=16$	3A	$4m+3sm+st^{sat}$

جدول ۲: تجزیه واریانس صفات اندازه گیری شده در چهار ژنوتیپ پیاز

منابع تغییر	درجه آزادی	TL	Long arm	Short arm	r value	TF%	S%	A ₂	A ₁	AI
ژنوتیپ	۳	572/49**	3/20**	1/57**	0/027**	6/71**	393/07**	0/0027**	0/0029**	0/518**
شوری	۱	210/80**	1/18**	0/57**	0/0043**	0/098ns	237/79**	0/00007**	0/00064*	0/077**
ژنش	۳	37/37**	0/46**	0/83**	0/0143**	4/79**	153/317**	0/0075**	0/0053**	0/470**
خطا	۱۶	1/140	0/0063	0/0094	0/0010	0/246	0/565	0/000001	0/0002	0/0002

TL: طول کل کروموزوم، Long arm: طول بازوی بلند، Short arm: طول بازوی کوتاه، r value: نسبت طول بازوی بلند به کوتاه، TF%: درصد فرم کلی، S%: طول نسبی کوتاه ترین کروموزوم، A₂: ضریب نامتقارن بین کروموزومی، A₁: ضریب نامتقارن درون کروموزومی، AI: شاخص عدم تقارن، * و ** به ترتیب معنی داری در سطح احتمال ۱% و ۵% بدون معنی

جدول ۳: مقایسه میانگین صفات کاریوتیمی برای چهار ژنوتیپ مورد مطالعه

ژنوتیپ	TL	Long arm	Short arm	rvalue	TF%	S%	A ₂	A ₁	AI
هرسین	94/68d	7/16c	4/69d	1/63a	39/65b	59/49b	0/063c	0/322a	0/325d
درچه	117/91a	8/92a	5/81a	1/64a	39/29bc	57/34c	0/044d	0/320a	0/519c
کاشان	106/51b	7/82b	5/48b	1/51b	41/18a	۷۴/۷۱a	0/089a	0/283b	1.022a
قم	101/70c	7/79b	4/92c	1/66a	38/7c	59/6bc	0/086b	0/334a	0/599b

جدول ۴ مقایسه میانگین صفات کاریوتیمی برای دو سطح شور و غیر شور

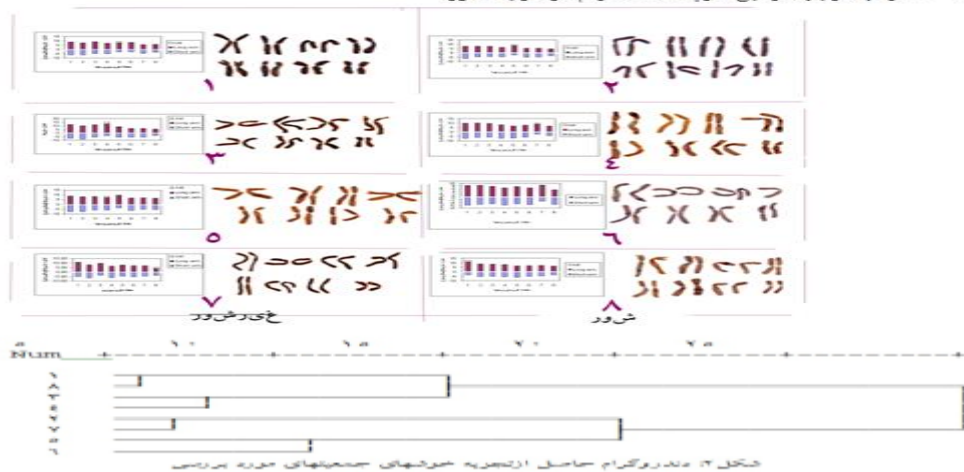
سطح شوری	TL	Long arm	Short arm	rvalue	TF%	S%	A ₂	A ₁	AI
۰	108/16a	8/14a	5/38a	1/60a	39/77a	59/50b	0/069b	0/090b	0/56b
۸	102/24b	7/70b	5/07b	1/62a	39/64a	65/80a	0/072a	0/092a	0/67a

جدول ۵ مقایسه میانگین اثرات متقابل ژنوتیپ و سطح شوری روی صفات کاریوتیمی

شماره	TL	Long arm	Short arm	rvalue	TF%	S%	A ₂	A ₁	AI
۱	99/21e	7/63d	4/82d	1/67ab	38/71ef	62/07c	0/027h	0/357a	0/146h
۲	90/14f	6/69e	4/57e	1/60c	40/59b	56/92d	0/099c	0/288d	0/503e
۳	122/28a	9/34a	5/94a	1/66ab	38/88def	50/26e	0/042f	0/320b	0/716c
۴	113/54b	8/50b	5/68b	1/62bc	39/70bcd	64/41bc	0/045e	0/319b	0/322g
۵	110/20c	7/96c	5/81ab	1/46d	42/17a	74/73a	0/073d	0/254e	0/628d
۶	102/82d	7/68d	5/16c	1/56c	40/20bc	75/09a	0/105b	0/312bc	1/416a
۷	10096de	7/65d	4/96d	1/60c	39/32cde	51/35e	0/133a	0/307bc	0/748b
۸	102/44d	7/92c	4/87d	1/71a	38/08f	66/77b	0/039g	0/361a	0/451f

به زیر نویس جدول ۲ مراجعه شود

شکل ۱- کاریوگرام، و آیدیوگرام جمعیت های مورد مطالعه (۱-۳-۵-۷ به ترتیب هرسین، درچه، کاشان و قم در شرایط غیرشور و ۲-۴-۶-۸ به ترتیب هرسین، درچه، کاشان و قم در شرایط شور)

شکل ۲- اندروگرام حاصل از تهره خوشه‌های جمعیت‌های مورد بررسی

منابع

- 1- Bakhshi khaniki, Gh ۱۳۸۴. *Plant cytogenetics*. Payam Noor University Press, page ۳۸۹. (In Farsi).
- 2- Dehdary, A., A, Rezai and., M, Mobli. ۱۳۸۴. *Cytological variation and grouping bulbs native to Iran using chromosomal characteristics and packing tape - C. Abstracts Fifth Iranian Horticultural Science Congress*, September ۱۳۸۴, College of Agriculture, Shiraz University, pp ۳۴-۳۵. (In Farsi).
- 3- Fu, YB and., R.G, Allaby., 2010. *Phylogenetic network of Linum species as revealed by non-coding chloroplast DNA sequences. Genet Resour Crop Evol.* 57:667-677.
- 4- Hesamzadeh Hejazi, S.M., and , M, ZiaeiNasab. 2007. *Cytogenetic study on several species of Hedysarum in natural gene bank of iran. Rangelands and Forest Plant Breeding and Genetic Reserch*, 15:85-94 (In Farsi).
- 5- Leong-s kornickova, J. and , o, Sida.(2007), *Chromosome Numbers and Genome Size Variation in Indian Species of Curcuma (Zingiberaceae)*, *Annals of Botany*,100: 505-526.
- 6- Levan, A., K. Fredga, and A.A, Sandberg., 1964. *Nomenclature for centromeric position on chromosomes. Hereditas*, 52: 201-220.
- 7- Muravenko, O. V., V. A, Lemesh., T. E, Samatadze., A. V, Amosova., O, Semenova., and A. V, Zelenin., 2003. *Genome Comparisons with Chromosomal and Molecular Markers for Three Closely Related Flax Species and Their Hybrids Russian Journal of Genetics*, 39(4):510-8
- 8- Muravenko, O.V., N.L, Bolsheva., O.Yu, Yurkevich., I. V, Nosova., and , O.A, Rashinskaya.,2010. *Karyogenomics of species of the genus Linum L. Genetics*; 46(10)1182-1185

- 9- Oyenike. A. Adeyemo and E. F, Ayomide., 2013, *Genotoxic and cytotoxic effects of food flavor enhancer, monosodium glutamate (MSG) using Allium cepa assay African Journal of Biotechnology* Vol. 12(13), pp. 1459-1466, 27.
- 10-Palani kumar, L., and N, Panneerselvam. (2007), *Cytogenetic studies of food preservative in Allium cepa root meristem cells. Medicine and Biology* Vol. 14:No 2. Pp:60-63.
- 11- Paszko, B. 2006. *A critical review and a new proposal of karyotype asymmetry indices. Pl. Syst.* 258: 39–48
- 12- Peruzzi, L., E, Halil., M, Erogl. (2013). *Karyotype asymmetry: Again, How to measure and what to measure? CompCytogen* 7(1): 1–9
- 13- Peruzzi, L., I.J, Leitchand., K.F, Caparelli. (2009). *Chromosome diversity and evolution in Liliaceae .Annals of Botany. (London).* 103: 459–475. doi: 10.1093/aob/mcn230
- 14- Samadi, A., A, Mahmoodzadeh., A, Hasanzadeh., and M.R, Torkamani. (2007). *Cytogenetic Studies in Four Species of Flax (Linum spp.). Journal of Applied Sciences,* 7: 2832-2839.
- 15-Singh, R.J.(2003), *Plant Cytogenetics, Department of crop science , university of Illinois, urbana Illinois cop pres.*
- 16- Stace, C.A.(2000), *Cytology and cytogenetics as a fundamental taxonomic resource for the 20th and 21st centuries. Taxon,* 49: 451–477.
- 17- Stebbins, G. L. (1971). *Chromosomal evolution in higher plants. Edward Arnold publisher. L. T. D. London, PP 216.*
- 18- Vanessa, M., and E, De Oliveira.(2007), *Cytotaxonomy of species of Vernonia, section Lepidaploa, Group Axilliflorae (Asteraceae, Vernonieae). Botanical Journal of the Linnean Society,* 154 ;99–108.

Cytogenetically variation in four onion genotypes of native non-saline and saline conditions

Abstract

Onion is one of the most products of agronomic and garden that cultivated in more from one hundred country of world. Onion has efficiency than to other crops for production crop and is rich as vitamin resource, necessary amino acid, other composition and medicinal attribute. Salinity is a major limitation of environment for production of agronomical crops in dry and semi-dry zones. In order to obtain of high production and resistance to stress conditions, it is necessary to use from mutagenic method. This study designed in order to study of cytogenetically variation of four populations of Iranian onion in two environments of salinity and normal. This study was carried out by hematoxylin method. After obtain accurate meiotic levels, Karyotype characters include total length chromosome, asymmetric Index of within and between chromosome, total form, asymmetric Index and karyotype formula measured.

Analysis of variance showed significant differences among populations, salinity and their interactions ($p \geq 0.01$). Results also showed that studied populations are diploid and number of base was $x = 8$. All populations located in class of 2c Estibeans symmetric exception to population of Gom under salinity environment and Dorcheh under normal condition that indicated studied populations have the most evolutionary. Cluster analysis on the basis all studied characters clustered populations in different four groups. On the basis, Dorcheh population located in a group and Kashan population located in the other group. Result showed that salinity may change evaluation.

Key word: Onions, cytogenetics, karyotype, salinity